

Børnene peger jeg på, men dem vender vi jo tilbage til, når ministeren kommer med sin børnekulturpolitiske redegørelse senere på året.

Så er der kunstuddannelserne. Jeg tror, det er rigtigt, at der i kunstuddannelserne også bør indgå emner, som gør det nemmere for kunstnerne at optræde som sælgere og som formidlere af deres egen kunst.

Så vil jeg slutte med at sige, at vi bombarderes jo altså med billeder, masser af billeder og elendige billeder, der kun har til formål at manipulere og dermed øge forbruget. Det er reklamer, og det er plakater, og det er aviser osv. osv. Derfor har vi også brug for gode billeder, og det vil vi gerne bidrage til.

Jeg skal så her til sidst på vegne af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og CD fremsætte følgende forslag til vedtagelse. Det har jo allerede været drøftet nogle gange, men nu kommer det så:

Forslag til vedtagelse

»Med henblik på at fremme dansk billedkunst opfordres regeringen til:

- at hæve rammen for kunstnerisk udsmykning af statsligt byggeri fra 1 til 1,2 procent, idet der samtidig skal finde en koordinering sted med hensyn til overvejelserne over de øvrige forslag, som Udvalget om »Kunsten ud i det offentlige rum« ventes at afgive,
- at undersøge muligheden for at indføre en adgang til at lade kunstnerisk udsmykning – inden for de samme rammer, som der gælder for det statslige byggeri – indgå i de afskrivningsberettigede udgifter ved nybyggeri samt om- og tilbygninger i bygninger, der benyttes erhvervsmæssigt,
- at iværksætte forsøg med oprettelse af regionale billedkunstråd, eventuelt som led i opfølgning af de regionale kulturforsøg.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 51).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er bare et afklarende spørgsmål. I det forslag til vedtagelse, vi lige hørte, ligger der heri andre udvidelser af den økonomiske ramme for

kunsten end den, der fremgår af, at man udvider indkøbet i den offentlige sektor, og at man muligvis indfører muligheden for en afskrivning og dermed tabt skatteprovenu?

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

I dette forslag ligger der flere udvidelsesmuligheder. Den ene procent bliver til 1,2 pct. på det statslige område. Der kastes nu opmærksomhed omkring dette her gennem denne debat og forhåbentligt med det resultat, at den så vil blive udnyttet, både den ene procent og forhøjelsen til 1,2 pct.

Så ligger der udvidelsen til det private erhvervsbyggeri. Vi kan håbe, at det giver masser af beskæftigelse til masser af kunstnere, og så må vi altså risikere, at der ryger en finke af panden, og at der også indimellem kommer kunst, som ikke behager enhver, eller som ikke har tilstrækkelig høj kvalitet, men det er så risikoen, der ligger i det.

Derudover ligger der en udvidelse i forbindelse med de regionale billedkunstråd, som jo sandsynligvis vil få en konstruktion, der hedder lokale kroner suppleret af statslige kroner.

Så der er altså på flere områder en opfølgning af de udgiftsførøgelser, der allerede har fundet sted på det sidste, og som jeg omtalte i min tale.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Lige for det første: Jeg har ikke noget imod, at man giver penge til kunst, der irriterer nogen. Jeg synes sådan set, det er en mægtig god idé. Det er en del af kunstens formål. Jeg har bare noget imod, at det er en virksomhedsejer og skattevæsenet, der skal finde ud af, hvad der skal støttes.

Hvad angår det økonomiske: Jeg kan godt høre i forslaget til vedtagelse, at der er flere muligheder for at bruge flere penge for at opfylde dens tekst. Det, jeg spørger om, er: Er det fra Socialdemokratiets side, når de har støttet og vil stemme for det her forslag til vedtagelse, så et tilsagn om cool cash til kunsten, som ligger ud over det skatteprovenu, der går tabt ved afskrivningsfidusen?

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg er som bekendt stor tilhænger af Statens Kunstfonds udskiftning og i princippet det, der